

Afscheid Magda Berndsens (VVD), 29 oktober 2015, door de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Geachte mevrouw Berndsens-Jansen, beste Magda,

Toen je in juni 2010 Kamerlid werd, was je net in Friesland gaan wonen. Je bent er niet geboren en getogen, maar gezien je karakter had dat goed gekund. Je bent nuchter en kordaat. *What you see is what you get*. Dat is in jouw carrière ook altijd nodig geweest. Je was pas vijf dagen korpschef van de Gooi- en Vechtstreek toen Pim Fortuyn werd vermoord. En als burgemeester stond je aan het roer tijdens de ‘slag bij Beverwijk’, een niet zo vriendelijk treffen tussen voetbalhooligans.

Die doortastende manier van doen bracht je mee de Kamer in, net als stevige opvattingen over de belangrijkste onderwerpen in je portefeuille: het Openbaar Ministerie, de politie en de rechtelijke macht. In de Commissie voor Veiligheid en Justitie voerde je veel debatten over de hoofdlijnen van een nieuwe nationale politieorganisatie, en in ongeveer evenzoveel debatten waren jij en de betrokken minister het oneens over de berekening van de politiesterkte. Ook over de prioriteiten die de politie werden meegegeven én het softdrugsbeleid kruiste je talloze malen de degens met de minister; dit jaar nog diende je, samen met collega Bergkamp, een initiatiefwetsvoorstel in tot wijziging van de Opiumwet.

En hoewel je tijdens die debatten soms fel uithaalde en soms zichtbaar geïrriteerd in je stoel zat, speelde je nooit op de man. Het gaat bij jou om de inhoud. Dat blijkt ook uit je afscheidsbrief, waarin je de ruimte neemt om (toch nog even) twee voor jou belangrijke politieke kwesties te agenderen.

Maar af en toe ontkom je niet aan de harde kant van politiek. De benoeming van de Nationale ombudsman deed veel stof opwaaien. Het was een hectische, onaangename periode, die alle betrokkenen raakte – dus zeker ook de voorzitter van de sollicitatiecommissie. Bij jou leidde het niet tot een terugtrekkende beweging, maar juist tot een groter commitment. Je was zeer gemotiveerd om de nieuwe benoemingsprocedure tot een succes te maken. En dat lukte ook. De procedures werden aangescherpt, en later zette je je kennis en ervaring in als voorzitter van de Werkgroep Benoemingen en Voordrachten, die benoemingsprocedures moet harmoniseren. Het tekent je doorzettingskracht en verantwoordelijkheidsgevoel. Het is jammer voor ons dat je deze klus niet af kunt maken.

In totaal nam je deel aan 173 AO's, 33 rondetafelgesprekken, 99 plenaire debatten, 15 wetgevingsoverleggen en 124 procedurevergaderingen – een groot deel daarvan als voorzitter van de vaste Kamercommissie voor Binnenlandse Zaken. Daarnaast was je twee jaar lid van het Presidium, en ook in de tijd daarna zat je veel plenaire debatten voor. Dat deed je vol overgave en met plezier; “de kers op de taart”. Je kon altijd, en had er geen problemen mee als vergaderingen tot diep in de nacht doorgingen. Het

stereotype beeld dat mensen het na hun zestigste allemaal wat rustiger aan doen, heb jij persoonlijk ontkracht.

Beste Magda,

Zoals jij zelf in je brief aangeeft, kun je het Kamerwerk niet afbouwen. Je vertrekt op het moment dat je de verdediging van initiatiefwetsvoorstellen over de wijziging van het stelsel van partneralimentatie en het vermogensrecht aan anderen moet overlaten. Maar je tuin, thuis in Friesland, roept. “Zuurstof happen”, noem jij dat, als je samen met je man aan het schoffelen en snoeien bent. We gunnen je die frisse buitenlucht, de rust en de ruimte. Al ben ik ervan overtuigd dat er – als al dat achterstallige onkruid eenmaal is gewied – nog veel inhoudelijke, leuke dingen op je pad zullen komen.

Het ga je goed!